

หนูน้อยของฉัน

จากเรื่อง My son the adolescent
โดย Together H.T.B. arker
แปลโดย อุษณีย์ ไชยบุรณีย์ น.ศ. วิทยาโทจิตวิทยา

□ ควบคุมโดย “ภัส”

ของขวัญเขามิตร

(Robert Benchley) เป็นคนมีอารมณ์ขัน ได้พูดถึงเด็กชายอายุ 14 ว่า เป็นวัยที่มีธรรมชาติของตัวเองอย่างแท้จริง เพราะเขาได้คิดเรื่องนั้นมานานและมากพอๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ฉันมีลูกชายอายุ 14 จึงคิดว่าจะมีความชำนาญพิเศษ ในการแจกแจงคุณสมบัติของเด็กในวัยนี้ โรเบิร์ต เบนรดี ไม่ได้บอกเราว่า ธรรมชาติของเด็กในวัย 14 นั้นคืออะไร แต่เราก็จะอธิบายความหมายของ “ธรรมชาติอันแท้จริง” ว่ามันคือ

- ความขัดแย้งในการเป็นตัวของตัวเอง
- ไม่ชอบให้ใครสั่งสอนหรือแนะนำ
- หงุดหงิดและโมโหง่าย และ
- ไม่ชอบอาบน้ำ

มันเป็นเรื่องกว้างมากถ้าเราจะพูดถึงการแก้ไข เราก็ควรจะเริ่มกันที่ตัวของเขาเอง ท่านอาจจะเห็นได้ในคุณสมบัติของเขาซึ่งเป็นเรื่องธรรมดา “ไอ้หนูน้อยของฉันจะมีจิตใจเป็นตัวของตัวเอง แล้วจะไม่มีวันทำอะไรที่ฉันสั่งเป็นอันขาด”

อย่างเช่นที่โต๊ะอาหารเมื่อคืนนี้ ฉันพูดว่า “อย่า

พูดในขณะที่มีอาหารเต็มปาก”

เขาตอบว่า “ผมไม่เคยเคี้ยวอาหารเต็มปาก”

“ข้าวยังเต็มปากอยู่เสมอ เคี้ยวให้หมดเสียก่อน”

“ผมไม่เคยเคี้ยวข้าวเต็มปาก” เขาพูดพร้อม

กับแสดงอย่างแจ่มแจ้งโดยการอ้าปากอย่างกว้าง จนกระทั่งฉันสามารถมองเห็นลิ้นไก่ และปากที่ไม่มีข้าวอยู่เสมอ

“ก็แกล้งลิ้นเข้าไปก่อนใช้ใหม่” และเขาก็รู้—ฉันก็รู้ แต่การที่จะพิสูจน์นั่นคือ ฉันต้องบันทึกการ

สนทนาของเราไว้ ฉันมองดูเขาซึ่งกำลังเลียฟัน และเขี่ยริมฝีปากด้วยซอ่ม ในขณะที่หัวเราะกับฉันอย่างมีเดสทินี ฉันก็รู้ในทันทีว่าเขาชนะฉันอีกแล้ว

ฉันแข็งแรงพอจะโยนเขาออกไปนอกห้องได้ แต่ถ้าทำอย่างนั้นหมายถึงการล้มเหลวของฉันทุกอย่าง คุณรู้ไหมว่าอะไรจะเกิดขึ้นต่อไป นั่นคือการที่โกดิกพยายามที่จะเลียนแบบโคแก่เช่นฉัน โดยพยายามที่จะโกนหนวดด้วยมีดโกนของฉัน คุณก็ควรรู้ว่ามีดโกนคือสัญลักษณ์ของความเป็นผู้ชายอย่างเต็มที่ สิ่งนี้ที่จะทำให้ทุกคนยอมรับว่าฉันเป็นหัวหน้าครอบครัว แต่เมื่อเจ้าโคดิกต้องการ

(โปรดอ่านต่อหน้า 46)

เพลงเพื่อยุวชน

คอตมนีนฝากเด็กๆ กรวณเปลี่ยนโฉมหน้าเป็นเพลง ซึ่งเพลงเหล่านี้ ผู้เขียนแต่งไว้ตั้งแต่ยังเป็นนักศึกษาสอนนักเรียนชั้นประถมปีที่ 1 เมื่อ 11 ปีมาแล้ว ถ้าร้องเองไม่ได้ให้คุณครูลองช่วยดูนะค่ะ

เพลงบุรุษไปรษณีย์

ใช้ทำนองเพลง The Farmer in the Dell

บุรุษไปรษณีย์	บุรุษไปรษณีย์
งานมีแต่เช้า	จนล่วงเลยมาถึงเวลาเย็น
บุรุษไปรษณีย์	บุรุษไปรษณีย์
เรามาหน้าท	ต้องส่งจดหมายไปทุกๆ บ้าน
บุรุษไปรษณีย์	บุรุษไปรษณีย์
ไม่ว่าฝนจะตก	หรือแดดออกก็ต้องทำงาน
บุรุษไปรษณีย์	บุรุษไปรษณีย์
ดูที่สีแดง	คือดูจดหมายของไปรษณีย์

(เพลงนี้บางคำต้องเพี้ยนเสียงบ้างเล็กน้อย เพื่อให้เข้ากับทำนองเพลง)

เพลง "Sunday - Saturday"

ทำนองเพลง โอลด์ แลง ซาวัน

Sunday Monday Tuesday Wednesday
Thursday Friday and Saturday.

(ซ้ำ 2 เทว)

(จะให้สะกดด้วยเป็นแต่ละคำก็ได้แต่ยากสักหน่อย เพราะต้องอาศัยความเร็วของลิ้น แต่ถ้าทำได้จะทำให้เด็กๆ ท่องจำตัวสะกดได้แม่นยำดี เมื่อตอนที่ฝึกสอน ป. 1 ที่โรงเรียนพิพัฒนา นักเรียนสามารถสะกดตัวได้ด้วยการใช้บทนี้)

เพื่อเพิ่มพูนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เด็กๆ คงจะรู้จักทำนองเพลง "ตา 2 ตา" แล้ว ทิ้งก้นาเนื้อเรื่องจากคอตมนีน ลองร้องดูโดยใช้ทำนองเดียวกัน

I have two eyes, I have two eyes
I have two eyes,
I have two eyes, to look carefully.
I have two ears, I have two ears,
I have two ears,
I have two ears, to listen carefully.
แล้วต่อไปก็ two hands.....To write carefully.
two legs }To walk carefully.
two feet }

นอกจากเด็กๆ จะได้รับความสนุกสนาน โดยออกท่าออกทางตามเพลงแล้ว ก็ยังจะทำให้ได้คำศัพท์เพิ่มพูนอีกหลายคำ คุณครูภาษาอังกฤษ คงจะช่วยเด็กๆ ได้มากทีเดียว □

หนุ่มน้อยของฉัน

จะใช้มีดโกนอย่างฉันบ้าง มันยอมแสดงว่าฉัน
 คู่้วยชราโดยเร็วนี้เอง ความจริงเจ้าเด็กน้อย
 ไม่จำเป็นที่จะต้องโกนหนวด เพราะมีแต่ขนหนวด
 อ่อนๆ ขนให้เห็นอยู่เท่านั้นที่ริมฝีปาก แต่เขาคอย
 ใ้หม้มากกว่านี้ไม่ไหว วันหนึ่งก็ได้ขโมยดินสอเขียน
 ตาของแม่มาเขียนหนวด แล้วก็ร้องขอมัดโกนจาก
 ฉันเพื่อไปโกนหนวด ฉันก็ให้ไปพร้อมกับบอกให้ระ
 วังเพราะไม่แน่ใจว่าเขาจะใช้ได้

เขาได้เสียดูมรุ่มร่ามเพราะกลัวฟองสบู่จะ
 ถูกตัว และใช้ใบมีดโกนใหม่ 2 ใบ เพื่อจะโกน
 หนวดอันรุงรังเหนือริมฝีปากของเขา เขาออกจาก
 ห้องน้ำโดยทิ้งคราบสบู่ไว้เต็มห้องน้ำ และผ้าเช็ดตัว
 ทั่วทุกชน

เราตกลงกันว่าเขาจะทำงานให้ฉัน ในอัตรา
 อาทิตย์ละ 5 เซ็นต์ เมื่อเขาทำไปได้ 1 อาทิตย์
 (ฉันควรจะให้เรลล่งหน้า 1 อาทิตย์) ฉันขอล้าง
 เขาไว้ก่อน ด้วยความภูมิใจที่สามารถเป็นเจ้าของ
 พ่อได้ ก็ติดตามกับลูกหนวดต้องจ่ายเงินให้โดยคิด
 คอกเบยเท่าตัว อีกครั้งหนึ่งฉันรู้ตัวว่าว้าวแก่ลูกว้าว
 หนุ่มขวิดเข้อกแล้ว

ความหนักใจนี้ได้สร้างไว้กับแม่ด้วยเหมือน

กัน เพราะหน้าที่ของแม่ต้องดูแลความสะอาด, เครื่อง
 แต่งตัว, พาเขาไปโบสถ์, และดูแลให้เขาทำงานบ้าน
 ปัญหาหนักอกที่สุดคือความสะอาดของเขา คุณเคย
 เห็นเท้าของเด็กที่สกปรก เหมือนไปย่ำโคลนรอบแม่
 ซิมิซซิปปีไหม แม่พยายามบอกให้เขาอาบน้ำ
 ว่า “ไปอาบน้ำและถูสบู่ด้วย”

“ผมไม่ต้องอาบน้ำด้วยสบู่ก็ได้”

ปัญหาใหญ่ของการบ้านเขาคือคณิตศาสตร์
 เขามักจะถามแม่ว่า “ข้อนี้ตอบเท่าไร” แม่ก็บอกให้ไป
 ถามพ่อ พ่อก็บอกว่า “ไม่รู้คิดเอาเองซิ” เขากลับ
 ต่อไปว่า “พ่ออยากให้เราสอบได้ไม่ไช้” ฉันก็
 ยอมรับ และก็ต้องแสดงการทำข้อนี้ให้ดู

“นั่นมิไช้วิชาที่ถูกต้อง พ่อต้องทำอย่างนี้”

แล้วเขาก็จัดการทำบนแผ่นกระดาษ ด้วยเครื่องหมาย
 วงเล็บ (), ต่างๆ ที่พ่อไม่สามารถจะเข้าใจได้
 ฉัน (พ่อ) ก็บอกว่า “คิดแล้วและจะทำให้พ่อทำให้
 คุณอีกทำไม”

“ผมอยากจะรู้ว่าพ่อทำเลขเป็นไหม” !!

“พ่อช่วยวาดแผนที่ต่อสต่อเลยให้หน่อย
 ซิคครับ”

เขาเป็นคนชอบต่อสู้ จึงตั้งเดินกับพี่น้อง
 โดยการพยายามหาทางแกล้งให้ได้มากที่สุด เขาจะ
 มีความสุขมากถ้าสามารถทำลายสันติภาพลงได้ เขา
 ชอบแกล้งพี่สาว อย่างเช่นพี่สาวกำลังอาบน้ำอยู่เขา

จะทำเสียตั้ง เมื่อท้าวตักใจโตดออกจากเครื่อง
อบผม แล้วเขาก็จะสาธนาใส่พี่สาว

บางครั้งเขาก็ชอบสร้างศัพท์แปลกใหม่ๆ ขึ้น
มา ซึ่งก็ไม่พ้นที่จะเอามาใช้กับพี่น้อง ซึ่งแน่ละ
ศัพท์พวกนี้ย่อมได้รับมาจากโรงเรียนแน่ๆ

มันร้ายเหลือเกินใช้ใหม่ จะต้องทนอยู่กับ
เด็กซึ่งนอนอยู่ไม่นิ่งตลอดวัน ทำลายข้าวของ และ
ไม่อาบน้ำ

ไม่จริงมันเป็นเรื่องน่าขัน ถ้าเราพิจารณาใน
แง่ที่เป็นความจริง ถ้าเขาเป็นลูกคนอื่น ฉันท่อมไม่
ต้องการอยู่ใกล้เขาแน่นอน แต่ฉันเป็นส่วนหนึ่ง
ของบ้านโรเบิร์ต เบเนวลี จึงทำถูกแล้วที่พยายาม
เข้าใจเจ้าหนุ่มน้อยอายุ 14 ซึ่งกำลังมีความเป็นจริง
ตามธรรมชาติ

ทุกสิ่งทุกอย่างมันผสมปนเปกันไปหมด
ระหว่างความกับข้อใจในเรื่องที่ไม่เป็นเรื่อง ที่
เขาไม่สามารถพิสูจน์ได้ เขาไม่แน่ใจว่าเขาคือ
ใคร เป็นอะไร แรงขับดันของเขาและอารมณ์
กระตุ้นแห่งวัยจะทำให้เขาโกรธง่าย แต่นอก
เหนือจากสิ่งอันทั้งหมดมันคือส่วนหนึ่งของความ
รัก ไม่ใช่ริ เขากำลังอยู่ในวัย 14 ซึ่งเป็นวัยที่มี
ปัญหา มาก เพราะเขาไม่ใช่เด็กต่อไปอีกแล้ว
และเขาก็ยังไม่ใช่ผู้ใหญ่เต็มที่ แต่เป็นวัยอะไรก็
ไม่รู้ที่อยู่กึ่งกลางระหว่าง 2 วัยนี้ □

(ต่อจากหน้า 3)

ความเปลี่ยนแปลงกับจังหวะ

4. ระดับอุดมศึกษาไม่จำกัด เฉพาะผู้ที่จบมา
จาก มศ. 5 เท่านั้น มาจากโรงเรียนอื่นก็ได้ที่มีความ
รู้พอจะเรียนได้ "เปิด" ให้อย่างอิสระ

จากระบบเปิดที่ปฏิรูปใหม่นี้ทำให้มี "โอกาส
เท่าเทียมกัน" ทางการศึกษา "เปิด" โอกาสให้กับ
ทุกๆ คน

ความคิดนี้อาจจะเก่าสำหรับที่อื่น แต่ใหม่สำหรับ
เมืองไทย ยังไม่แน่ใจว่าในเมืองไทยขณะนี้ จะมี
คนสักกี่ ปัจจุบัน และอนาคตอยู่อย่างละเท่าไร จะ
ได้จังหวะที่จะรับความคิดนี้หรือไม่ ก็มิอาจจะตอบได้

ในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลลา
นครินทร์ ก็มีความคิดใหม่เกิดขึ้นมากมาย เช่น การ
สอนภาษาจีน ภาษาอาหรับ อบรมนั้น อบรมนี้ ยิ่ง
กว่านั้นจะรับนักเรียนปอเนาะเข้ามาเรียน มศ. 4-5
อีกด้วย ความคิดนี้ข้างสอดคล้องกับความคิดของกลุ่ม
ปฏิรูปการศึกษาเสียจริงๆ

เหมือนกันตรงที่ จะรับใครเข้ามาเรียนระดับ
มัธยมศึกษาก็ได้ "ถ้าเขามีพื้นฐานพอ" และอายุเท่า
ไรก็ได้ ไม่จำเป็นต้องมาจากระบบ มศ. 3 เสมอไป
นับเป็นความคิดแบบอนาคต กติก่อนกลุ่ม
ปฏิรูประดับการศึกษาเสียอีก

จึงต้องถูกวิพากษ์วิจารณ์มากเป็นธรรมดา
ก็ไม่น่าจะตกใจ เพราะ โคลัมบัส และกาวิณ
ก็เคยถูกสาปแช่งมาแล้วเหมือนกัน ทั้งๆ ที่คนทั้งสอง
นั้นต่างก็เป็นอัจฉริยะ

แต่ถ้าจะรอจังหวะก่อนก็เหมือนกัน □

"แก้วใส"